

1860.

LEYDSCH

COURANT.

De Courant wordt Maandag, Woensdag en Vrijdag uitgegeven. Die van Maandag komt als Zaterdag Avond.

VRIJDAG 2 MAART.

De Prijs der Courant is f12 in het jaar, de afzonderlijke Nummers worden tegen 10 Centen afgegeven.

PARIS, 1 Maart.

Z. M. de keizer heeft heden de zitting van het wetgevend ligchaam geopend met de volgende

AANSPRAAK.

Mijne heeren de senateurs,

Mijne heeren de afgevaardigden.

Bij de opening van de laatste zitting trachtte ik, steunende op de vaderlandsliefde van Frankrijk, u gerust te stellen tegenover de overdreven bekommerning voor een vermoedelijken oorlog. Thans zal ik trachten u gerust te stellen tegen de onrust, door den vrede zelven in het leven te roepen. Dien vrede wensch ik oprecht en ik zal niets verzuimen om hem te handhaven.

Ik vertel u mij over mijne vriendschappelijke betrekkingen met alle mogendheden van Europa. De eenige punten van den aardbol, waar wij nog oorlog voeren, zijn in het verre Oosten gelegen, maar de moed onzer zeelieden en soldaten, bijgestaan door de heusche medewerking van Spanje, zal weldra tot een vredesverdrag met Groot-China leiden. Wat China betreft, eene krachtige, in vereniging met Engeland ondernomen expeditie zal dat rijk weldra voor zijne trouweloosheid straffen.

In Europa loopen, naar ik vertrouw, de moeilijkheden ten einde, en Italië is op het punt zich vrijelijk te constitueren. Zonder terug te komen op de langdurige onderhandelingen, welke reeds zoo vele maanden sleepende zijn, zal ik mij bepalen tot het opgeven van de voornaamste punten.

De heerschende gedachte van het vredesverdrag van Villafranca was: de bijna algeheele onafhankelijkheid van Venetië te verkrijgen. De prijs daarvoor was de herstelling der keizerrijken. De transactie is, meergenoemde mijne beste pogingen mislukt. Ik heb daarover mijn leedwezen te Weenen en te Turyn te kennen gegeven, want indien de toestand voortdurende, dreigde hij zonder oplossing te blijven.

Terwijl die toestand het onderwerp van heusche verklaringen tusschen mijne regering en die van Oostenrijk was, leidde hij Engeland, Pruisen en Rusland tot stappen, welker strekking duidelijk van het verlangen dier mogendheden getuigt, om zoo veel mogelijk aan aller belangen te gemoet te komen. Om die bedoelingen te bevorderen, behoorde Frankrijk eene combinatie aan te bevelen, waarvan de aanneming de meeste kans had de goedkeuring van Europa weg te dragen.

Daar ik door mijn leger Italië tegen vreemde tusschenkomst waarborgde, had ik het regt de grenzen van dien waarborg te stellen. Ik heb dan ook niet geaarzeld, aan den koning van Sardinië te verklaren, dat, hoewel hem volkomen vrijheid van handelen latende, ik mij evenwel niet kon aansluiten aan eene staatkunde, welke daarom niet goed was, omdat zij in de oogen van Europa den schijn had, geheel Italië te willen tot zich trekken en tot nieuwe verwikkelingen te zullen leiden. Ik heb hem geraden, gunstig te antwoorden op de te kennen gegeven verlangens naar vereeniging van de provincien, maar om de zelfstandigheid van Toskane te handhaven en in beginsel de regten van den Paus te eerbiedigen. Indien deze schikking al niet iedereen voldeed, zij heeft ten minste het voordeel van de beginselen ongeschonden te laten, de onrust te doen bedaren, en het verheft Piëmont tot een koninkrijk van meer negen millioen zielen.

Tegenover deze hervorming van Noord-Italië, welke aan eenen magtigen staat al de overgangen van de Alpen in handen geeft, was het, ten behoeve van de veiligheid onzer grenzen, mijn plicht, voor Frankrijk den voet der bergen terug te verlangen. Deze terugeisiging van een weinig uitgestrekt grondgebied, heeft niets verontrustend voor Europa en is niet in tegenspraak met de onbelangzuchtige staatkunde, welke ik meermalen verklaard heb te willen volgen. Frankrijk toch wil niet overgaan tot die vergroting van grondgebied, hoe gering ook op zich zelf, noch door eene militaire bezetting, noch door uitgelokten opstand, noch door onderhandsche kunstgrepen, maar door de quaestie openhartig aan het oordeel der groote mogendheden te onderwerpen. Deze zullen, zonder twijfel, in hare regtvaardigheid, — gelijk Frankrijk het ongetwijfeld tegenover ieder van haar in dergelijke omstandigheden zou doen, — oordeelen, dat deze belangrijke wijziging van grondgebied ons het regt geeft op een waarborg, welke als door de natuur zelf is aangewezen.

Ik kan niet met stilzwijgen de zorg voorbijgaan, welke een deel der katholieke wereld vervult. Toegevend aan de ondoordachte indrukken van het oogenblik, heeft men hartstogtelijke noodkreten aangeheven. Het verledene, dat een waarborg voor de toekomst moest opleveren, is zoodanig miskend, de bewezene diensten zijn zoo geheel vergeten, dat ik wel eene innige overtuiging en een algeheel vertrouwen in het gezond oordeel van het publiek behoefde, om, te midden van al die pogingen om eene algemeene beweging in het leven te roepen, de kalmte te bewaren, welke alleen in staat is, de zaak tot een goed einde te brengen.

De feiten spraken intussehen van zelve luid. Sedert 11 jaren houd ik te Rome alleen het gezag van den H. Vader staande, zonder een enkelen dag opgehouden te hebben, het geheiligd karakter van het hoofd onzer godsdienst in hem te eerbiedigen. Van eene andere zijde zijn de bevolkingen van de Romagna, eensklaps aan zich zelven overgelaten, van zelve medegesleept geworden en hebben zij getracht in den oorlog gemeene zaak met ons te maken. Moest ik haar bij den vrede vergeten en haar op nieuw voor een onbepaalden tijd aan de kansen der vreemde bezetting overgeven? Mijne pogingen hebben gestrekt, haar met baren soeverein te verzoenen, en hoewel ik daarin niet mogt slagen, heb ik getracht, ten minste in de in opstand zijnde provincien het beginsel van het wereldlijk gezag des Pausen te beschermen.

Gij ziet, naar hetgeen voorafgaat, dat zoo alles nog niet aan een einde is, men evenwel eene aanstaande oplossing mag hopen. De tijd schijnt dus gekomen, om een einde te maken aan reeds te lang geduurd hebbende moeilijkheden, en de middelen op te sporen, om met gerustheid in Frankrijk een nieuw tijdperk van vrede te doen aanblijven. Bereids is het leger met 150,000 man verminderd, en, zonder den oorlog met China, de bezetting van Rome en Lombardye, zou die vermindering nog aanzienlijker geweest zijn.

Mijne regering zal u onverwijd een geheel der maatregelen aanbieden, welke ten doel hebben, de productie te bevorderen, door het goedkoopere verkrijgbaar stellen der meeste benodigdheden, het welzijn der arbeidende klasse te bevorderen en onze handels-betrekkingen te vermenigvuldigen. De eerste stap op dien weg af te leggen, was, om het tijdstip te bepalen voor de opheffing dier onoverkomelijke hindernissen, welke onder den naam van verbodswetten, vele vreemde voortbrengselen van onze markten verwijderende, de andere natien tot eene voor ons treurige reciprociteit dwongen.

Eene nog moeilijker zaak stond ons echter in den weg, de weinige geneigdheid namelijk tot een handelsverdrag met Engeland. Ik heb dan ook vastberaden de verantwoordelijkheid van dien grooten maatregel op mij genomen. Het voordeel daarvan voor de beide landen kan bij het minste nadenken blijken. Beiden zouden ongetwijfeld binnen eenige jaren in hun eigen belang het initiatief der voorgestelde maatregelen genomen hebben; doch daar er alsdan geene gelijktijdige verlaging van tarieven zoude bestaan, zou het van weerszijden zonder onmiddellijke vergoeding zijn geschied. Door het verdrag is dus slechts het tijdstip der heilzame wijzigingen bevorderd, en aan onvermijdelijke hervormingen wederzijds het karakter gegeven van concessien, bestemd om het verbond van twee groote volken te versterken.

Opdat dit verdrag de meest gunstige gevolgen moge hebben, roep ik uwe meest krachtige medewerking in, tot aanneming der wetten, welke de toepassing daarvan gemakkelijker moeten maken. Ik vestig vooral uwe aandacht op de middelen van gemeenschap, wier ontwikkeling ons allen in staat kan stellen, met de buitenlandse nijverheid te wedijveren. Daar de oogenblikken van overgang echter steeds moeilijk zijn, en het onze plicht is, de voor de belangen zoo nadeelige onzekerheid te doen ophouden, vorder ik van uwe vaderlandsliefde het spoedig onderzoek der wetten, welke u zullen worden onderworpen. Door de grondstoffen van alle regten te ontheffen en door die te verminderen, welke op de eerste levensbehoefden drukken, zullen de hulpbronnen der schatkist eene gevoelige vermindering ondergaan. Er zal evenwel tusschen de ontvangsten en uitgaven van 1861 evenwigt bestaan, zonder dat het noodig zal zijn, een beroep op het crediet te doen, of tot nieuwe belastingen toevlugt te nemen.

Door u een getrouw tafereel van onzen staatkundigen en handelstoestand te geven, heb ik u een volkomen vertrouwen op de toekomst willen inboezemen en u doen medewerken aan de vervulling van een werk, dat vruchtbaar zal zijn in groote uitkomsten.

De bescherming der Voorzienigheid, zoo zichtbaar voor ons gedurende den oorlog, zal niet falen aan eene vreedzame onderneming, welke de verbetering van het lot der groote menigte op het oog heeft. Vervolgen wij dus standvastig onzen weg van vooruitgang, zonder ons daarin te laten tegenhouden, noch door de bedekte tegenkanting van het eigenbelang, noch door het geroep der partijen, noch door een onbillijk wantrouwen.

Frankrijk bedreigt niemand, en met zijne volkomen onafhankelijkheid, verlangt het in vrede de ontzaghelijke hulpbronnen te ontwikkelen, welke het van den Hemel ontvangen heeft, en het kan geen ligt gevoelig wantrouwen opwekken, omdat uit den staat van beschaving, waarin wij verkeeren, dagelijks de waarheid schitterender uitkomt, welke de menschheid tot troost en gerustheid strekt, dat hoe rijker en voorspoediger een land is, hoe meer het tot den rijkdom en den voorspoed van anderen bijdraagt.

